

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122273476
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122273476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX/XX, T. S., o zaplatenie 1.881,60 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/22/2022 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu **p o t v r d z u j e** .
II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.881,60 UER s úrokom z omeškania 5% ročne od 15. 07. 2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok voči žalovanému mal nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 07. 2021, uzatvorenej medzi Home Credit Slovakia, a.s., ako postupcom (ďalej len „postupca“) a žalobcom ako postupníkom. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 08. 02. 2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky ich čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a v obchodných podmienkach (ďalej len „OP“). Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť, a preto postupca dňa 25. 01. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný na základe zmluvy čerpal sumu vo výške 3.207,65 EUR a pred postúpením pohľadávky uhradil sumu 1.326,06 EUR a potom už neuhradil žiadnu sumu, pričom rozdiel tak predstavuje žalobcom uplatnený nárok vo výške 1.881,60 EUR.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 39, § 53 ods. 9, §524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), čl. 6 ods. 1, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, 2, § 290 a § 295 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Považoval za nesporné, že postupca a žalovaný uzatvorili zmluvu na poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 3.207,65 EUR a revolvingového úveru na kreditnú kartu s úverovým rámcom 500 EUR, ktorú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal ex offa aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Konštatoval, že nebolo sporné, že postupca nepostupoval

pohľadávku po termíne konečnej splatnosti úveru (15. 01. 2022). Okresný súd tak skúmal, či došlo k účinnému predčasnému zosplatneniu úveru v súlade s §53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 veta druhá OZ. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by k predčasnému zosplatneniu úveru dňa 25. 01. 2019 došlo v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 druhá veta OZ, pričom v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Uviedol, že podmienky pre zosplatnenie musia byť splnené kumulatívne. Žalobca ani netvrdil, že by postupca upozornil žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Dlžník nemôže byť upozornený len jediným vyhlásením, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, pretože by to bolo v rozpore s § 53 ods. 9 OZ. Žalobca predložil len výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 25. 01. 2019, nepredložil tzv. upozorňujúcu výzvu pred zosplatnením, že ak dlžník omeškané splátky neuhradí, pristúpi veriteľ k zosplatneniu dlhu, s dokladom o jej dôjdení do dispozičnej sféry žalovaného. Zároveň žalobca nepreukázal, že sa výzva k splateniu celého úveru zo dňa 25. 01. 2019 dostala do dispozičnej sféry žalovaného (§45 ods. 1 OZ). Súd prvej inštancie považoval predčasné zosplatnenie úveru pre rozpor so zákonom za neplatné (§ 39 OZ). Ak ku dňu postúpenia pohľadávky (14. 07. 2021) neboli splnené predpoklady predčasného zosplatnenia úveru, pričom konečnú splatnosť úveru si zmluvné strany dohodli dňa 15. 01. 2022. Postupca nemohol postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Pokiaľ sa tak stalo, tak zmluva o postúpení pohľadávok je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Z uvedeného dôvodu okresný súd nepovažoval žalobcu za aktívne vecne legitimovaného v spore, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore bol úspešný žalovaný, tento si výslovne nárok na náhradu trov konanie neuplatnil, a preto mu okresný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo zákonných dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100%, resp. rozsudok okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca sa nestotožnil s právnym záverom súdu ohľadom nepreukázania platnosti vyhlásenia mimoriadne splatnosti úveru. Mal za to, že postup, ktorý zvolil postupca pri zosplatnení úveru, bol v plnom rozsahu v súlade s právnou úpravou. Uviedol, že postupca mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil účinne výzvou zo dňa 25. 01. 2019 s označením ako „výzva k splateniu celého dlhu“, pričom žalovanému bola poskytnutá lehota 15 dní k úhrade dlžnej sumy. K účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pritom došlo márnym uplynutím lehoty 15 dní na dobrovoľné plnenie. K uvedenému podaniu žalobca súdu v konaní predložil aj doklad o odoslaní a doručení tejto písomnosti do dispozičnej sféry žalovanému, a to podací hárok. Žalobca tak považoval za nesporné a tiež za jednoznačne preukázané, že postupca účinne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadne splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/6/2021 zo dňa 27. 04. 2021. Vo zvyšnej časti odvolania sa zaoberal nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 45 ods. 1 OZ t.j. otázkou dôjdenia výzvy do dispozičnej sféry žalovaného, pričom ako dôkaz odkázal na web o sledovaní zásielky napr. pod podacím číslom RF383958630SK. Tieto skutočnosti nepovažoval za novoty v konaní, nakoľko za daného skutkového stavu, žalobca preukazoval doručovanie výziev listinnými dôkazmi (podacími hárkami). Vo vzťahu k dôkazu podacieho hárku poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale aj krajských súdov. V závere odvolania sa osobitne venoval právnej otázke týkajúcej sa nesporných skutkových tvrdení podľa § 151 ods. 1 CSP a prejavu žalovaného smerujúceho k úhrade dlhu. Poukázal na to, že ním uplatnený nárok, ako i všetky predložené dôkazy, neboli zo strany žalovaného rozporované, a zároveň sa nejaviť žiadny reálny dôvod považovať akúkoľvek skutočnosť ohľadom doručovania za nepreukázanú alebo spornú.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v

súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu.

11. Predmetom sporu je nárok žalobcu, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi postupcom a žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovaným zmluvu, ktorou poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 3.207,65 EUR, za dojednaných zmluvných podmienok.

12. Predmetom odvolacieho konania bola námietka odvolateľa o existencii jeho aktívnej vecnej legitímácie. Odvolací súd považuje za potrebné sa v prvom rade vysporiadať s prioritnou argumentáciou žalobcu, podľa názoru ktorého, postupca úver zosplatnil v súlade so zákonom, a preto mohol pohľadávku následne platne postúpiť na žalobcu.

13. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Odvolací súd konštatuje, že v prípade spotrebiteľských vzťahoch pri skúmaní platnosti, či neplatnosti postúpenia pohľadávky zo strany dodávateľa ako postupcu na ďalší subjekt je nutné okrem všeobecných ust. § 524 až § 530 OZ zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu vzťahujúcu sa na spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých boli poskytnuté spotrebiteľské úvery. Okresný súd tak vec správne posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré sa vzťahovali na postúpenie spotrebiteľského úveru, ale aj všeobecných hmotnoprávnych podmienok platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcich z OZ. Odvolací súd poznamenáva, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu v spore nebol spochybnený ani zo strany žalobcu.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne, pričom ide o dva samostatné právne úkony. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje písomnú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi do jeho dispozičnej sféry s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie

úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

17. Pokiaľ ide o zákonné podmienky vyplývajúce z § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ na to, aby bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právne účinné, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že tieto zákonné podmienky splnené neboli. Žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno preukázania, že postupca ako veriteľ, pred tým, ako si uplatnil právo podľa § 565 OZ, preukázateľne v zmysle zákonných požiadaviek z ust. § 53 ods. 9 OZ zaslal predchádzajúcu výzvu adresovanú žalovanému, ako dlžníkovi, s výslovným upozornením, že pokiaľ v lehote nie kratšej ako 15 dní nezaplatí omeškané splátky, bude veriteľ oprávnený uplatniť si právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

18. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania na základe predložených listinných dôkazov odvolací súd konštatuje, že žalobca listine preukázal, že podaním zo dňa 25. 01. 2019, označeným ako „Výzva k splateniu celého dlhu“, ktorou postupca ako veriteľ upovedomil žalovaného o skutočnosti, že využil svoje oprávnenie a zosplatal celý úver, čo jednoznačne vyplýva nielen z obsahu tohto jednostranného právneho úkonu, ale aj z označenia tohto podania, ako výzva k splateniu celého úveru, v ktorom je obsiahnuté, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z konkrétneho úveru, postupca ako veriteľ vyzýva žalovaného ako dlžníka k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy. Zároveň žalovaného veriteľ týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade celej pohľadávky. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno preto mať za to, že ide o dodatočne poskytnutú lehotu v zmysle výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorá má predchádzať zosplateniu celého úveru, a ktorá je veriteľom dlžníkovi poskytnutá práve za účelom dodatočného uhradenia zameškaných splátok (nie celého dlhu), aby sa predišlo možnosti veriteľa zosplatiť celý úver. Odvolací súd sa tak plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že súčasný žalobca nepreukázal, že postupca výzvu predchádzajúcu zosplateniu celého úveru skutočne a preukázateľne žalovanému, ako spotrebiteľovi, doručil, keďže nepreukázal existenciu takejto samostatnej výzvy. Na základe uvedeného tak je zrejmé, že postupca nepostupoval v súlade so zákonom, a preto nemohol účinne zosplatiť úver v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, a preto nemohlo následne dôjsť ani k platnému postúpeniu úveru v celosti pred termínom jeho konečnej splatnosti na žalobcu v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Odvolací súd sa v tomto smere nestotožnil s právnou interpretáciou žalobcu, ktorú podložil aj jedným rozhodnutím iného senátu odvolacieho súdu, ktorú nepovažuje s ohľadom na uvedené za správnu. Okresný súd tak správne dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a preto z tohto dôvodu žalobu správne zamietol. Nakoľko žalobca nepreukázal existenciu samotnej výzvy ako jednostranného právneho úkonu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, je tak logicky zbytočné riešiť otázku jej doručovania.

19. Súd je povinný skúmať podmienky konania počas celého konania. Rovnako skúma aj otázku legitímácie strán sporu ex offa, t. j. aj bez námietky ktorejkoľvek procesnej strany. V danom prípade bolo skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, na ktorého bola postúpená pohľadávka zo strany postupcu, spojené s povinnosťou súdu skúmať, či boli splnené všetky zákonné podmienky, pričom je irelevantné, že žalovaný bol v konaní pasívny. Súd je povinný skúmať procesnú legitímáciu strán sporu aj bez návrhu, a ak dôjde k záveru, o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, tak žalobu zamietne v celosti (ak žalobcovi neprináleží ním uplatnený hmotnoprávny nárok).

20. S ohľadom na vyššie uvedené možno potom zhrnúť, že správny bol záver okresného súdu, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nie je v predmetnom súdnom spore aktívne vecne legitimovaný stranou. Pokiaľ nebolo v spore preukázané platné predčasné zosplatenie celého úveru, bol potom aj správny záver súdu prvej inštancie, že neboli tým naplnené zákonné predpoklady platného postúpenia pohľadávky vyplývajúce z ustanovenia § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v konkrétnom prípade sa nepostupovala pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru a súčasne nebola postupovaná pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože nedošlo k platnému a zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v dôsledku nesplnenia si povinností postupcu vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok), podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil a v nadväznosti na vecnú

správnosť meritórneho výroku (I. výroku) je potom vecne správny aj závislý výrok o trovách konania (II. výrok).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanému, ktorý by ako procesne plne úspešná strana sporu v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko mu celkom zjavne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (aj v odvolacom konaní zostal nečinný a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril).

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.